

Sag T-14/91

Georges Weyrich mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Afvisning«

Rettens kendelse (Femte Afdeling) af 7. juni 1991 238

Sammendrag af kendelse

1. *Tjenestemænd — søgsmål — forudgående administrativ klage — akt der indeholder et klagepunkt foreligger — pligt til straks at indgive en klage*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90, stk. 2)
2. *Tjenestemænd — søgsmål — akt der indeholder et klagepunkt — begreb — opgørelse af månedlig godtgørelse*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)
3. *Tjenestemænd — søgsmål — forudgående administrativ klage — begreb*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90, stk. 2)
4. *Tjenestemænd — søgsmål — forudgående administrativ klage — frister — ufravigelig karakter*
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

5. *Tjenestemænd — søgsmål — akt der indeholder et klagepunkt — afslag på en klage — rent afslag — bekræftende akt — ikke påbegyndelse af nye søgsmålsfrister (Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)*
6. *Tjenestemænd — søgsmål — søgsmål til prøvelse af forordning — afvisning (EØF-Traktaten, art. 179; tjenestemandsvedtægten, art. 91)*
7. *Fællesskabsret — principper — retssikkerhed — retsakt udstedt af administrationen — krav om klarhed og præcision — pligt til at bringe den til adressaternes kundskab*
8. *Tjenestemænd — administrationens omsorgspligt — princippet om god forvaltningskik — rækkevidde*

1. En tjenestemand, der søger en af ansættelsesmyndigheden truffet afgørelse, som er negativ for ham, annulleret, ændret eller tilbagekaldt, kan ikke længere indlede den administrative procedure på ansøgningsstadiet, men skal straks indgive en klage til ansættelsesmyndigheden, jf. vedtægtens artikel 90, stk. 2.
2. Kun akter, der direkte eller umiddelbart berører den pågældendes retsstilling, anses for at indeholde et klagepunkt efter betydningen i vedtægtens artikel 90, stk. 2.
3. En skrivelse, hvori en tjenestemand, uden udtrykkeligt at kræve den pågældende afgørelse tilbagekaldt, klart ønsker sine klagepunkter imødekommet i mindelighed eller en skrivelse, hvori den pågældende klart giver udtryk for at anfægte den afgørelse, som er negativ for ham, udgør en klage efter betydningen i vedtægtens artikel 90, stk. 2.
4. Søgsmålsfristerne er ufravigelige og kan ikke være genstand for et skøn fra parternes eller Rettens side. Dette gælder også fristerne for indgivelse af administrativ klage, der processuelt danner optakt til søgsmålsfristerne og er af samme beskaffenhed, idet de indgår som bestanddele af reguleringen af samme retsmiddel og tjener til tilvejebringelse af retssikkerhed.

For så vidt angår de økonomiske virkninger af en udtrædelsesforanstaltning, er det opgørelsen af den månedlige godtgørelse, som for den pågældende udgør den akt, som indeholder et klagepunkt, og som afgør det tidspunkt, hvorfra klagefristen løber.

Den omstændighed, at en institution af personalepolitiske grunde besvarer en for sent indgivet administrativ klage, kan hverken udgøre en undtagelse fra den

ved tjenestemandsvedtægtens artikel 90 og 91 indførte ordning med ufravigelige frister eller afskære administrationen fra under en retssag at fremsætte en afvisningspåstand med den begrundelse, at klagen er for sent indgivet.

5. Enhver afvisning af en klage, hvad enten den er stiltiende eller udtrykkelig, bekræfter blot — såfremt det er en ren afvisning — den akt eller den undladelse, som sagsøgeren klager over, og er isoleret set ikke en anfægtelig akt.

En sådan afgørelse, som ikke indeholder noget nyt element i forhold til den tidligere retlige eller faktiske situation, kan ikke få en mistet søgsmålsfrist genoplivet.

6. Når der er tale om den klageadgang, der er hjemlet ved tjenestemandsvedtægtens artikel 91, og i det tilfælde, hvor der foreligger en generel retsakt, der skal iværksættes ved hjælp af en række individuelle beslutninger, som berører alle eller en stor del af tjenestemændene ved en institution, kan en tjenestemand betraget som enkeltperson ikke berøves retten til at gøre gældende, at denne retsakt er ulovlig med henblik på at anfægte den individuelle beslutning, der sætter ham i stand til at få sikker viden om, hvorledes og i hvilket omfang hans særlige interesser er berørt. Ifølge vedtægtens artikel

91, stk. 2, skal dog søgsmål, der rejses af tjenestemænd i henhold til Traktatens artikel 179 være rettet mod ansættelsesmyndigheden og angå retsakter eller undladelser, som hidrører fra denne myndighed, og som er negativ for sagsøgeren. Søgsmålenes genstand kan ikke være fuldstændig eller delvis annullation af den generelle retsakt. Dennes lovlighed kan kun anfægtes via ulovlighedsindsigelsen i forbindelse med et søgsmål til prøvelse af den individuelle beslutning, der iværksætter forordningen.

7. Retssikkerhedsprincippet, som er en del af Fællesskabets retsorden, kræver, at enhver retsakt, som udstedes af administrationen, er klar, præcis og bragt til den pågældendes kundskab på en sådan måde, at denne med sikkerhed kender det tidspunkt, hvor den omhandlede retsakt foreligger, og fra hvilket tidspunkt den har retsvirkning, bl.a. med henblik på søgsmålsfristerne.
8. Omsorgsplikten og princippet om god forvaltningsskik indebærer navnlig, at myndigheden ved afgørelser om forhold vedrørende en tjenestemand tager alle de omstændigheder i betragtning, som kan antages at være bestemmende for dens afgørelse, og hermed tager hensyn ikke blot til tjenestens interesse, men også til vedkommende tjenestemand's interesse.